

56. Harfa lui David

C F C G
1. Un c_untec ca roua, azi udă pământul și zorile-albastrelor zări

C F C G C
Frumoasă-i cântărea ce zboară într-una departe, departe de nori.

C F C G C
R: O, harfa lui David, răsună ne'ncețat!

C F C G C
O, harfa lui David! Ea c_untă minunat!

2. O mână se plimbă pe harfă ca o rază și sunete izvorau mereu.
Frumoasă-i cântărea cântată pe coarde spre lauda lui Dumnezeu.

3. E vesel și cântă; el știe să cânte, pe Domnul Îl laudă mereu.
Cântărea ce-o cântă e-atâta de sfântă, spre lauda lui Dumnezeu.

4. Prin Duh, David cântă, c-așa-i obiceiul, să cânte din suflet senin.
Din inimă cântă, pe Domnul Îl laudă, pe Domnul din cerul divin.